

**Universitat de les
Illes Balears**

Facultat de Psicologia

Treball de Fi de Grau

Revisió bibliogràfica de la relació entre les condicions de la feina i les conductes suïcides

Catalina Maria Mañas Picó

Grau de Psicologia

Any acadèmic 2019-20

DNI de l'alumne: 43203472L

Treball tutelat per Capilla Navarro Guzmán
Departament de Psicologia

S'autoritza la Universitat a incloure aquest treball en el Repositori Institucional per a la seva consulta en accés obert i difusió en línia, amb finalitats exclusivament acadèmiques i d'investigació	Autor		Tutor	
	Sí	No	Sí	No
	☒	☐	☐	☐

Paraules clau del treball: Ideació suïcida, Suïcidi, Condicions de la feina, *Mobbing*.

Resum

Cada any, al voltant de 800.000 persones se suïciden al món. De cada vegada són més els estudis que troben relacions entre les condicions de la feina i les conductes suïcides. Considerant aquesta informació, l'objectiu del treball és revisar les publicacions fetes durant els darrers 5 anys que estudien l'existència de relacions entre aquestes variables. Després d'aplicar els criteris d'inclusió i exclusió a la cerca, 7 articles han format part de la revisió. Els resultats han mostrat que són moltes les condicions de la feina que estan correlacionades amb la ideació suïcida. De cara a futur, es necessiten més estudis longitudinals que analitzin aquestes correlacions per tal d'assegurar quines de les condicions apareixen prèviament a les conductes suïcides. A nivell d'organitzacions, cal crear polítiques i programes de prevenció per evitar aquestes condicions de la feina que predisposen a l'aparició d'ideació suïcida.

Paraules clau: Ideació suïcida, Suïcidi, Condicions de la feina, *Mobbing*.

Abstract

Every year, about 800.000 people die by suicide in the world. There is increasing evidence of the relationship between workplace conditions and suicide behaviors. Considering that, the aim of this project is to review the articles published during the last 5 years that study the relationship between these variables. Once applied the inclusion and exclusion criteria to the research results, 7 articles were included in this review. The results showed that quite a lot of workplace conditions are correlated to suicidal ideation. Future research should plan longitudinal studies to show which workplace conditions appear before suicidal behaviors. Also, organizations should create policies and prevention programs to control these workplace conditions that might increase the probability of future suicidal behaviors.

Keywords: Suicidal ideation, Suicide, Workplace conditions, Workplace bullying.

Índex

Justificació	4
Introducció	5
Metodologia	10
Discussió.....	17
Conclusió	21
Referències bibliogràfiques.....	23

Justificació

El present treball de fi de grau consisteix en una revisió d'estudis publicats al llarg dels darrers 5 anys sobre les relacions existents entre les condicions de la feina i les conductes suïcides. Són varis els motius que han guiat l'elecció d'aquest contingut.

L'interès pel tema de la *suïcidalitat* deriva de l'experiència viscuda durant les pràctiques curriculars del grau a un Programa d'Atenció i Prevenció del Suïcidi. La participació en aquest programa em va descobrir tot el món de les conductes suïcides i em va mostrar que és un problema que afecta a més gent del que habitualment es sol pensar.

El *mobbing*, una de les condicions del treball analitzades en aquesta revisió, és un fenomen sobre el que m'interessa treballar en el meu futur professional ja que considero que pot tenir conseqüències devastadores per les víctimes que el viuen i que hauria de ser tant prioritari com molts d'altres problemes actuals.

Tenint aquests dos temes en ment, va sorgir la idea de que podien estar relacionats. Fent recerca, es va trobar que a banda del *mobbing*, moltes altres condicions de la feina es relacionaven amb les conductes suïcides. Takada et al. (2009) varen mostrar que els estressors de la feina estaven associats amb símptomes depressius i ideació suïcida en homes.

Analitzant les condicions psicosocials de la feina de forma independent, es va trobar que la demanda de la feina (Ostry et al., 2007), el control sobre la feina (Fridner et al., 2011; Tsutsumi et al., 2007), la monotonia de la feina, l'augment de la càrrega de responsabilitat (Schneider et al., 2011), l'esgotament emocional relacionat amb la feina (Sterud, Hem, Lau, & Ekeberg, 2008), els conflictes de rol i experiències degradants (assetjament) a la feina (Fridner et al., 2011; Sterud et al., 2008) estan associats amb conductes suïcides. Llavors, pareix que les condicions psicosocials de la feina s'han convertit en una important preocupació en relació a la suïcidalitat (Milner, Page, Spencer-Thomas, & LaMonagne, 2015).

El factor clau per prendre la decisió final va ser una reflexió presentada per Sterud, Hem, Lau & Ekeberg (2008). Al seu estudi trobaren que tot i les correlacions existents entre les condicions de la feina i la ideació suïcida, la majoria dels i les participants associaven la ideació suïcida a problemes personals i familiars, i només un 1,8% als problemes de la feina. Llavors, encara que rarament la gent atribueix la ideació suïcida a les condicions de la feina, aquestes probablement interactuen amb els problemes personals i familiars en aquella gent que desenvolupa ideació suïcida.

Així doncs, s'ha optat per fer aquesta revisió bibliogràfica per tal de seguir investigant i visibilitzar el paper que poden tenir les condicions de la feina en l'aparició de les conductes suïcides.

Introducció

Al voltant de 800.000 persones se suïciden al món cada any, el que representa una mort per suïcidi cada 40 segons (OMS, 2019). Segons la infografia sobre el suïcidi presentada per l'OMS (2015), la mortalitat total causada per la guerra i els homicidis és inferior a la mortalitat per suïcidi. L'any 2016, el suïcidi fou la segona causa de mort de les persones entre 15 i 29 anys en tot el món (OMS, 2019). A nivell d'Espanya, les dades més recents són de l'any 2018 i aquestes indiquen que el suïcidi es va mantenir com la primera causa de mort externa, amb 3.539 morts (INE, 2018). Aquestes dades mostren que el suïcidi és una causa de mort important i resulta d'interès estudiar-lo per poder prevenir-lo.

Quan es parla de suïcidi i conductes relacionades ell (*suicidal behaviors*) cal especificar a què ens estem referint ja que es tracta d'un terme de naturalesa multidimensional (Silverman, Berman, Sanddal, O'Carroll, & Joiner, 2007). Així doncs, es pot distingir entre *ideació suïcida* (*suicidal ideation* – SI: pensaments seriosos sobre dur a terme una conducta potencialment danyosa dirigida cap a un mateix amb intenció de morir), *intent de suïcidi* (*suicidal attempt* – SA: conducta potencialment danyosa dirigida cap a un mateix amb intenció de morir com a conseqüència de la conducta, que pot o no resultar en danys físic però que no és letal) i *mort per suïcidi* (*death by suicide* – DS: mort causada per

una conducta danyosa dirigida cap a un mateix amb intenció de morir com a conseqüència d'aquesta conducta) (Crosby, Ortega, & Melanson, 2011). A banda d'aquests conceptes, dues idees que es poden trobar a qüestionaris sobre suïcidi són les *amenaces de suïcidi* i la *intenció de suïcidar-se* (Stanley et al., 2018). De cara a la investigació, aquestes distincions són un aspecte important a tenir en compte perquè els factors associats a SI poden ser diferents d'aquells factors associats amb SA (Klonsky & May, 2014; Nock, Kessler, & Franklin, 2016).

Una altra idea important a considerar quan s'estudia el suïcidi és que tan sols un petit grup d'aquells que tenen SI acaben intentant suïcidar-se i que encara un grup més reduït acaba morint per suïcidi (OMS, 2019). A un estudi fet amb una mostra de treballadors/es d'edats compreses entre 18 i 65 anys, un 22% manifestaven haver tingut SI al llarg de la vida, un 5.7% manifestaren haver planejat el suïcidi i només un 3.5% manifestaren SA (Lew et al., 2020).

Per tal d'incrementar el coneixement sobre l'etiologia de les conductes suïcides, al llarg dels anys s'han proposat diverses teories. A dia d'avui, encara no s'ha aconseguit formular una teoria unificada i acceptada sobre el suïcidi i en part això és degut a la naturalesa multidimensional d'aquesta fenomen (Kral, 2010). En aquesta revisió s'explicarà la Teoria Interpersonal del Suïcidi (*Interpersonal Theory of Suicide - ITS*), una de les teories proposades sobre la suïcidalitat que s'ha utilitzat com a explicació plausible de les relacions trobades entre les condicions de la feina i les conductes suïcides.

Aquesta teoria postula 2 idees bàsiques: (1) La forma més perillosa de desig de suïcidi es dona quan 2 constructes interpersonals es troben presents de forma simultània a la persona: la pertinença frustrada (*thwarted belongingness - TB*) i la percepció de càrrega (*perceived burdensomeness - PB*); (2) per a què es dugui a terme un SA, la persona no només ha de voler, sinó que també necessita adquirir la capacitat per fer-ho (*acquired capability - AC*) (Van Orden et al., 2010). Per aconseguir una comprensió més profunda d'aquesta teoria, a continuació és defineixen els 3 constructes clau:

- Una necessitat psicològica fonamental dels humans és la “necessitat de pertinença”. Quan aquesta no està satisfeta, és a dir, quan la persona està sola, no compta amb persones que la cuidin ni demostra preocupació per altres, és quan parlem de pertinença frustrada (TB). Els/les autors/es postulen que indicadors observables d'aquesta soledat són poc o cap suport social, viure sol/a i reportar sentiments de solitud, entre d'altres (Van Orden et al., 2010). Llavors, el paper de la connectivitat social seria clau per evitar aquesta percepció de soledat.
- La percepció de carrega (PB) implica creure que un/a mateix/a és tan defectuós/osa que es converteix en una càrrega pels demés i que la seva mort val més que la seva vida. Aquestes percepcions estan acompanyades de cognicions carregades d'autoodi. Els/les autors/es de la ITS postulen que aquesta percepció de càrrega es pot associar amb indicadors tals com la desesperança, l'angoixa causada per no tenir feina i missatges de suïcidi o de ser prescindible o una càrrega pels demés. A banda d'aquests, tenir l'autoestima baixa, autoculpar-se o sentir vergonya d'un/a mateix/a es consideren indicadors de l'autoodi. (Van Orden et al., 2010)

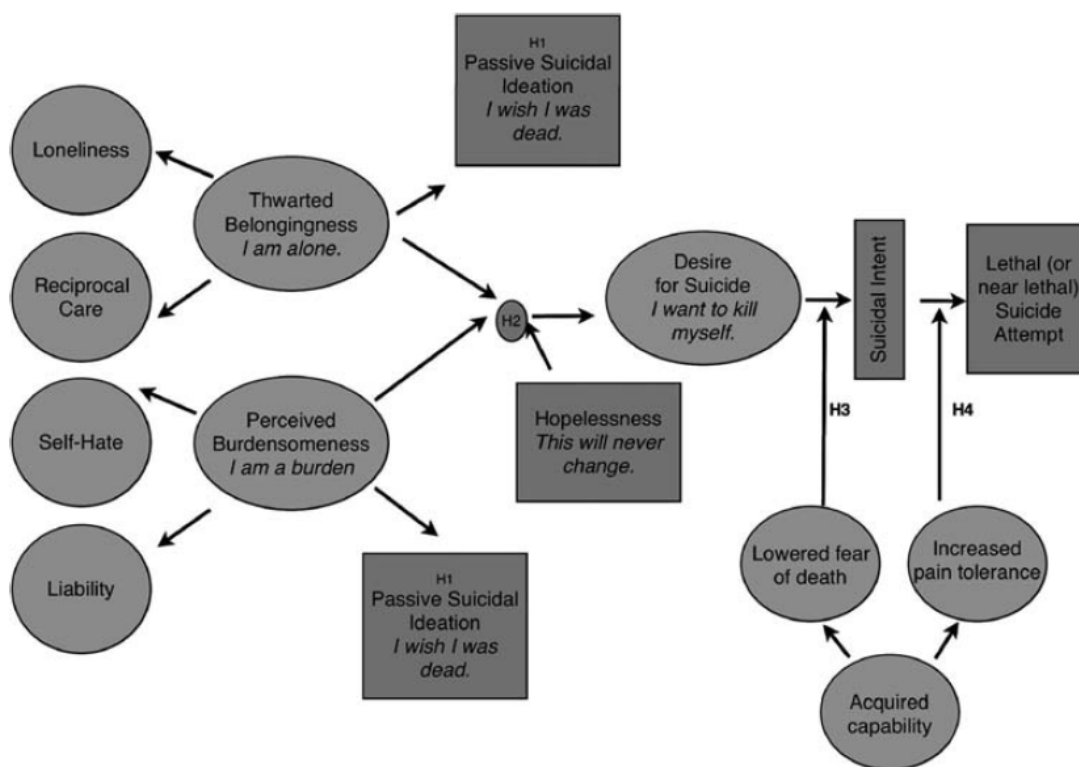
*Sofrir un trastorn de salut mental pot ser rellevant a l'hora de desenvolupar TB i PB. En alguns casos poden ser factors de risc per desenvolupar aïllament social i/o sentiments de solitud. Alguns trastorns poden conduir als individus a percebre que ningú els vol i que són prescindibles, experiències que podrien elevar el risc de PB.

- Adquirir la capacitat de suïcidar-se implica augmentar la tolerància al mal físic i reduir la por a la mort. La ITS adopta la idea proposada per la Teoria dels Processos Oponents i postula que a través de la pràctica repetida allò que originalment és dolorós i/o fa por (com les conductes

autolesives) pot començar a ser menys aterridor (habitució) i una font d'alleujament emocional (processos oponents). Així doncs, aquest procés permet a les persones dur a terme aquelles conductes que prèviament eren doloroses o aterridores. A més, defensa la idea de que l'exposició repetida no fa falta sigui a intents de suïcidi, basta que sigui a experiències doloroses tals com maltractament infantil o exposició a combats (Van Orden et al., 2010).

Partint d'aquests 3 constructes, els/les autors/es postulen 4 hipòtesis:

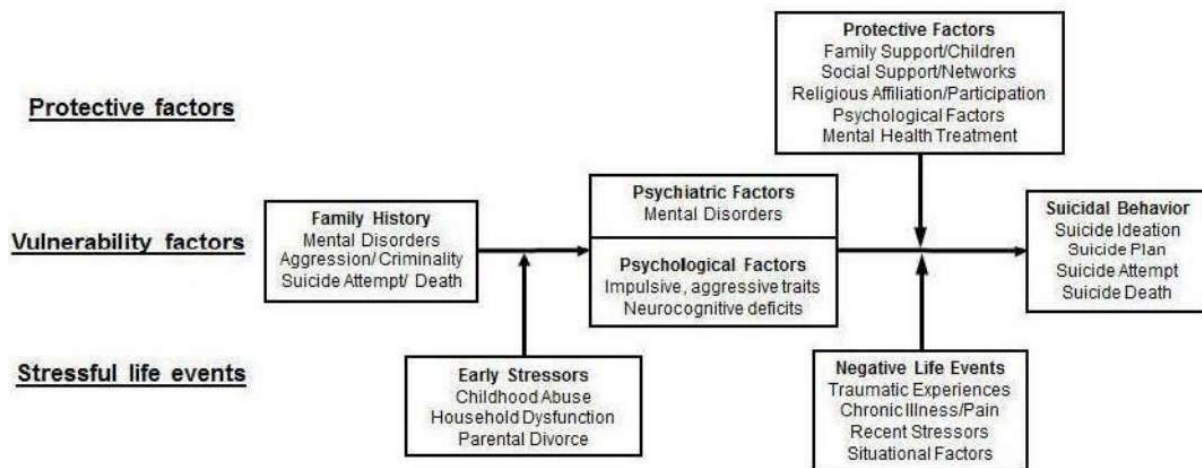
1. La pertinença frustrada i la percepció de càrrega són causes suficients per la SI passiva.
2. La presència simultània de TB i PB i la percepció d'aquestes com a estables i inamovibles (és a dir, la desesperança respecte el canvi d'aquestes condicions) és una causa suficient per a la SI activa.
3. La presència simultània del desig de suïcidi i una menor por a la mort pot servir per a que el desig de suïcidi se transformi en intenció suïcida.

Esquema 1: Teoria Interpersonal del Suïcidi (Van Orden et al., 2010)

4. Els SA letals i no letals tenen més probabilitats d'ocórrer quan la TB, la PB (i la desesperança sobre el canvi d'aquestes), la por reduïda a la mort i una elevada tolerància al mal físic estan presents de forma simultània. (Van Orden et al., 2010)

A banda d'aquesta teoria, també existeix el Model de Vulnerabilitat-Estrès de les conductes suïcides. Aquest es va crear per organitzar el coneixement sobre el tema i oferir un marc conceptual amb els factors que predisposen (factors de risc¹ - FFRR) i precipiten els acte suïcides (Nock et al., 2013).

Esquema 2: Model de Vulnerabilitat-Estrès de les conductes suïcides (Nock et al., 2013)

Com es pot observar són molts els FFRR associats a les conductes suïcides. Un estudi longitudinal sobre la incidència i el curs de la SI i SA en la població general dels Països Baixos, va trobar que un dels predictors amb més pes de SA era haver tingut SI prèvies (Ten Have et al., 2009). La mateixa idea de la importància de la SI com a predictora de suïcidis consumats s'ha mostrat a altres estudis (Kessler, Berglund, Borges, Nock, & Wang, 2005). Així mateix; Miranda, Ortin, Scott i Shaffer (2014) van trobar que pensar sobre el suïcidi de forma seriosa i freqüent està associat a futurs SA. Sabent que la SI és un

¹ Factors de risc: variables que s'associen amb un increment de la probabilitat que es doni un resultat. Es podria plantejar l'existència d'una possible relació de causalitat entre un FR i un resultat si el FR apareix temporalment abans que el resultat i aquest FR no és espuri (Wagner, 1997).

important predictor de SA, entendre més sobre els predictors de SI podria ajudar a crear iniciatives de prevenció del suïcidi (Milner et al., 2016).

Respecte dels FFRR associats a SA letals, un dels més estudiats és la presència de SA previs (Van Orden et al., 2010), la qual, segons la OMS (2019) és el factor individual de risc més important. Altres que també tenen suport empíric són: trastorns mentals, aïllament social, conflictes familiars, no tenir feina i malalties físiques. Així mateix, la desesperança, tot i no tenir tant de suport de la recerca, es considerada un important predictor del suïcidi (Van Orden et al., 2010).

Si es centra l'atenció a l'àmbit de la feina, es pot observar com també s'han trobat varies condicions correlacionades significativament amb les conductes suïcides i que, per tant, podrien ser FFRR rellevants a tenir en compte (evidències presentades a l'apartat de justificació).

Tenint en compte que la feina pot jugar un paper important a l'hora de predir conductes suïcides, es considera que pot resultar d'interès fer una revisió dels darrers estudis publicats sobre la relació entre condicions del treball i SI, SA o DS; de cara a poder tenir un coneixement més profund sobre possibles FFRR existents i poder desenvolupar programes preventius als entorns laborals. Llavors, l'objectiu d'aquest treball és revisar la temàtica publicada entre el 2015 i el 2020 en relació a l'associació entre condicions de la feina i conductes suïcides amb la finalitat de resumir els descobriments i analitzar com es podrien explicar les relacions trobades en funció de les teories de suïcidi existents.

Metodologia

Per dur a terme aquesta revisió s'ha treballat amb el cercador EBSCOhost i la base de dades PsycInfo. S'han utilitzat els termes de cerca "*suicid* AND (work* conditions or work* environment or occupational stress or workplace harassment or mobbing or workplace bullying)*" limitats al camp de les paraules clau i s'ha activat l'opció de "*aplicar a materias equivalentes*". A més, s'han aplicat els següents filtres a la cerca: (1) articles de

revista, (2) en anglès, (3) publicats entre el gener del 2015 i el març del 2020. D'aquesta cerca s'han obtingut 10 resultats.

Després de revisar els títols i resums dels articles, s'han rebutjat 2 articles perquè es centren en explicar les implicacions que té per una persona fer feina a llocs amb pacients amb SI o DS, aspectes que no són d'interès en aquesta revisió. Així mateix, després de la lectura completa dels articles restants, s'ha prescindit d'un d'ells a causa de la falta de rigor científic.

Dels 7 articles restants inclosos a la revisió, 5 són estudis transversals i 2 estudis longitudinals. Les dades usades en aquests estudis s'han extret entre els anys 2005 i 2016. Per aconseguir les dades han utilitzat majoritàriament qüestionaris auto-informats, exceptuant 2 d'ells que han fet entrevistes estructurades, un en persona i l'altre per via telefònica. A continuació es presentarà l'anàlisi de les principals variables que s'han trobat relacionades amb les diferents conductes suïcides.

Estressors de la feina

Un estudi de cohorts prospectiu de 2 anys realitzat amb una mostra representativa de la població de treballadors de la indústria petrolera de la Xina va trobar que una mesura general de l'estrès ocupacional (*occupational stress*), que incloïa els factors de sobrecàrrega del rol (*role overload*), adequació del rol (*role insufficiency*), ambigüïtat del rol (*role ambiguity*), delimitació del rol (*role boundary*), responsabilitat (*responsability*) i exposició a nivells alts de toxines o condicions físiques extremes (*physical environment*); estava significativament associada a l'aparició recent de SI. Així mateix, també va observar que els canvis positius sobre els estressors de la feina mostraven una tendència a tenir un efecte protector però aquest no resultà ser estadísticament significatiu (Xiao et al., 2017).

De manera similar, Stanley et al. (2018) varen passar un qüestionari auto-informat de resposta voluntària, via online, a tots/es els/les bombers d'una gran àrea metropolitana del sud de EEUU. Aquest qüestionari també oferia una mesura general de l'estrès ocupacional però es centrava en aspectes com el *mobbing*, l'existència de tensió econòmica per pagament inadequat, i la preocupació per la integritat física. Els resultats

d'aquest qüestionari mostraren correlacions positives significatives amb la presència de SI durant el darrer any, l'amenaça de suïcidi i la intenció de suïcidi actual. Alguns dels ítems inclosos dins aquestes mesures generals que s'acaben de comentar i d'altres no mencionats prèviament han estat estudiats de forma independent per conèixer quines són les condicions exactes dins aquest "estrès ocupacional" que s'associen amb les conductes suïcides. A continuació es presentaran aquestes variables estudiades juntament amb les evidències trobades.

Pagament injust

Les dades extretes de la primera mesura d'un estudi longitudinal que inclou una ampla mostra d'homes d'arreu d' Austràlia van mostrar, ajustant els anàlisis a les variables edat, estat civil, educació i índex socio-econòmic de l'àrea de vida; que aquells treballadors que consideraven que el seu pagament no era just tenien més probabilitats de manifestar SI (Milner, Currier, LaMontagne, Spittal, & Pirkis, 2017).

***Mobbing*²**

Són varis els estudis que han analitzat aquesta variable. Nielsen, Nielsen, Notelaers, & Einarsen (2015) varen dur a terme un estudi longitudinal, fent ús d'un qüestionari auto-informat, amb el que avaluaren la vivència de *mobbing* i la presència de SI durant la setmana prèvia a la mesura. Utilitzaren una mostra de 1.291 treballadors/es extrets/es del Registre Central de Treballadors de Noruega. Analitzant les dades trobaren l'existència d'una associació retardada entre el *mobbing* i la SI, mentre que la relació temporal inversa no va rebre suport per part dels resultats. Així doncs, mostraren que la *victimització* del *mobbing* està positivament relacionada amb l'aparició de posterior SI.

Milner et al. (2016) també examinaren la relació entre algunes condicions psicosocials de la feina i la SI. En el seu estudi de disseny transversal feren entrevistes

² *Mobbing*: problema que afecta a alguns llocs de feina i a alguns treballadors. El concepte inclou assetjar, molestar, excloure, rebutjar, ofendre o agredir a algú. Per donar l'etiqueta de *mobbing* cal que la situació es doni de forma persistent, i que les persones víctimes d'aquests atacs tinguin dificultats per a defensar-se. Així doncs, un incident aïllat o un conflicte entre dos parts que tenen forces similars no es consideren *mobbing* (Nielsen, Nielsen, Notelaers, & Einarsen, 2015).

estructurades via telefònica a una mostra de 705 treballadors/es d'arreu d'Austràlia. Varen trobar que els/les treballadors/es que manifestaven haver tingut SI durant les dues darreres setmanes tenien més probabilitats de reportar exposició a *bullying* a la feina respecte d'aquells que no varen reportar SI; resultat obtinguts controlant la variable d'angoixa psicològica (*psychological distress*).

Un tipus concret d'assetjament que es pot trobar al lloc de feina és l'assetjament sexual³. Aquesta variable la va estudiar Griffith (2019) a una mostra de 12.567 soldats representativa de la població de la Guardia Nacional de la Reserva de l'Exèrcit dels EEUU. Les dades es varen extreure d'un qüestionari estandarditzat sobre salut i benestar respost de forma voluntària pels i les participants. Els resultats mostraren que aquells/es soldats que manifestaven haver sofert assetjament sexual a la seva unitat durant el darrer any tenien més probabilitats de reportar conductes suïcides (tant SI, com plans de suïcidi, com SA) durant els darrers 12 mesos. A més, aquelles unitats que tenien nivells d'assetjament sexual majors a la mitjana mostraven més reports de conductes suïcides que els grups que es trobaven per sota de la mitjana.

Incidents estressors relacionats amb la feina

A banda dels casos de *mobbing*, també hi ha altres incidents estressors que es poden donar a la feina. Park, Kim, Min, Oh & Kim (2019) dissenyaren un estudi transversal: enviaren via online qüestionaris auto-informats a una ampla mostra, representativa de la població de bombers de Corea del Sud. Varen mostrar que l'exposició a esdeveniments traumàtics a la feina durant el darrer any incrementava de manera significativa la probabilitat de manifestar SI durant el darrer any (resultats obtinguts controlant els efectes dels símptomes d'Estrès Posttraumàtic i de Depressió).

Condicions físiques de la feina

L'estrès ocupacional provinent de les condicions físiques de l'ambient de feina també ha estat avaluat a un dels estudis d'aquesta revisió. Fer feina a un ambient no segur

³ Assetjament sexual: Comentaris, gestos o contactes físics de naturalesa sexual, deliberats o repetits, no sol·licitats i que són desagradables (Griffith, 2019).

o sofrir danys físics mentre es fa la tasca laboral podria incrementar les probabilitats de SI en els/les bombers ja que es va trobar una associació significativa entre ambdues variables, controlant els efectes dels símptomes d'Estrès Posttraumàtic i de Depressió. (Park et al., 2019)

Un element relacionat amb les condicions físiques de la feina és el risc d'accidents⁴. Aquesta variable es va trobar que incrementava la probabilitat d'aparició de SI (Xiao et al., 2017).

Inseguretat laboral

Milner et al. (2017) varen avaluar aquesta variable amb els ítems següents: *“Tinc un futur assegurat en aquesta feina”, “Me preocupa el futur de la meva feina”, “La meva empresa seguirà fent negocis d'aquí 5 anys”*. Ajustant els resultats a la resta de variables analitzades a l'estudi, varen trobar que els treballadors exposats a baixa seguretat laboral tenien més probabilitats de reportar SI. Així mateix, a l'estudi de Milner et al. (2016) es va trobar que la inseguretat laboral era un possible predictor de la SI, mostrant resultats estadísticament significatius.

Treball emocional⁵

Park et al. (2019), analitzant les dades i controlant els efectes dels símptomes d'Estrès Posttraumàtic i de Depressió, mostraren que l'alt treball emocional que han de fer els/les bombers durant la seva feina està relacionat de manera significativa a la SI.

Control sobre la feina

El control sobre la feina (*job control*) és una variable que habitualment inclou l'avaluació del control sobre la tasca, el control sobre el temps, la participació, la possibilitat de comunicació i la possibilitat de cooperació (Xiao et al., 2017). Aquesta és una de les condicions de la feina més estudiades i són 3 els articles d'aquesta revisió que l'han analitzada. Mentre que Milner et al. (2016) i Milner et al. (2017) trobaren que les persones

⁴ Risc d'accident: la manca de seguretat a l'ambient de feina i la manca de qualitat de les instruccions de seguretat i de prevenció d'accidents (Xiao et al., 2017).

⁵ Treball emocional: controlar les emocions per complir amb les demandes de l'organització i les tasques de la ocupació (Park et al., 2019).

exposades a un baix control sobre la feina mostraven més probabilitats de manifestar SI, Xiao et al. (2017) no varen trobar que els canvis en el control sobre la feina estassin associats a l'aparició de SI.

Demandes de la feina – Sobrecàrrega del rol

A l'estudi de Xiao et al. (2017), a banda dels estressors de la feina analitzats de forma general, també es varen estudiar de forma independent cadascuna de les subescales incloses dins aquesta mesura general. D'aquesta anàlisi varen extreure que la sobrecàrrega del rol⁶ (*role overload*) incrementava la probabilitat d'aparició de SI. Les demandes de la feina, idea semblant a la sobrecàrrega del rol, ha estat analitzada per altres estudis inclosos en aquesta revisió però no ha mostrat una relació significativa amb la SI (Milner et al., 2017; Milner et al., 2016)

Adequació del rol

Una altre de les subescales analitzades per Xiao et al. (2017) va ser l'adequació de rol⁷ (*role insufficiency*). Es va trobar que aquesta variable també incrementava la probabilitat d'aparició de SI.

Recursos d'afrontament

A banda d'estudiar diferents elements de la feina associats amb les conductes suïcides, alguns estudis també s'han interessat en conèixer la relació entre recursos d'afrontament i SI, així com el possible paper mediador d'aquestes variables a la relació entre condicions de la feina i SI. Xiao et al. (2017) varen analitzar si hi havia relació entre els canvis en els recursos d'afrontament (incloent suport social, recreació, cura personal i estratègies d'afrontament racional) i l'aparició de SI i trobaren que el decrement dels recursos d'afrontament estava significament associat a l'aparició recent de SI. A més, els resultats mostraren que l'efecte de l'exposició a majors estressors de la tasca, comentat prèviament, tendia a ser similar al de la disminució dels recursos d'afrontament sobre la SI

⁶ Sobrecàrrega del rol: la mesura en que les demandes de la feina excedeixen els recursos i el grau en que l'individu és capaç de complir amb les càrregues de la feina.

⁷ Adequació del rol: habilitat de l'individu de complir amb els requeriments de la feina basant-se en el seu entrenament, educació, habilitats i experiència (Xiao et al., 2017).

d'aparició recent. Així mateix, canvis positius sobre els recursos d'afrontament mostraven una tendència a tenir un efecte protector però aquests no eren estadísticament significatius.

Estudiant si la variable de recursos d'afrontament podia ser medidora, trobaren que tenia un efecte modificador significatiu, de tal manera que els participants que visqueren una disminució dels recursos d'afrontament varen mostrar una associació significativa amb SI quan es veren exposats a un increment dels estressors de la tasca (Xiao et al., 2017).

Altres estudis s'han centrat en estudiar de manera independent alguns dels recursos d'afrontament. A continuació se'n presenta un llistat d'aquests juntament amb els resultats obtinguts.

Suport social percebut

Griffith (2019) es va interessar en conèixer el paper que podia jugar el suport social percebut pels i les soldats per part del seu o seva superior i el va analitzar en termes de confiança amb el següent ítem: "*Confies en el/la teu/va cap d'unitat suficient com per parlar amb ell/a sobre problemes personals?*". Percebre aquest suport social del cap va mostrar-se associat a reportar menys casos de conductes suïcides però aquesta correlació era menys negativa a aquelles unitats on hi havia majors nivells d'assetjament sexual. Així mateix, cal destacar que el suport percebut no va mostrar un efecte moderador a la relació entre l'assetjament sexual i les conductes suïcides.

Recreació⁸

Analitzant els diferents recursos d'afrontament de manera individual, Xiao et al. (2017) trobaren que només la reducció de la recreació implicava un major risc de SI.

Tolerància a l'angoixa⁹

Aquesta variable, coneguda en anglès amb el nom de "*distress tolerance*", també ha estat analitzada. Es va trobar que nivells alts de tolerància a l'angoixa mitigaven els efectes

⁸ Recreació: habilitat d'extreure plaer i relaxar-se amb activitats recreatives regulars (Xiao et al., 2017).

⁹ Tolerància a l'angoixa: factor cognitiu-afectiu que fa referència a la percepció i/o habilitat de suportar els estats emocionals o físics negatius (Stanley et al., 2018).

de l'estrès ocupacional sobre el risc de conductes suïcides en general, i concretament sobre les amenaces de suïcidi i la intenció de suïcidi actual (Stanley et al., 2018).

Discussió

Com es pot observar, la major part d'estudis s'han centrat en analitzar factors associats a la SI encara que alguns també s'han interessat per aquells factors que es podrien relacionar amb la presència d'amenaces de suïcidi, intenció de suïcidi, plans de suïcidi i SA. Són moltes les condicions de feina que s'han trobat correlacionades amb la SI: sobrecàrrega del rol, adequació del rol, preocupació per la integritat física, pagament injust, *mobbing*, esdeveniments traumàtics relacionats amb la feina, condicions físiques de l'ambient de feina, risc d'accidents, inseguretat laboral, treball emocional i poc control sobre la feina.

Si s'analitzen les semblances i diferències entre aquests resultats i els d'investigacions anteriors, s'observen coincidències respecte les experiències degradants d'assetjament (Fridner et al., 2011) i el baix control sobre la feina (Fridner et al., 2011; Tsutsumi et al., 2007), a excepció de l'estudi de Xiao et al. (2017), que no va trobar que el control sobre la tasca fos significatiu. Així mateix, l'augment de la càrrega de responsabilitat (Schneider et al., 2011), mesura similar a la sobrecàrrega del rol, també va mostrar una correlació significativa amb la SI. En el cas de les demandes de la feina, els resultats d'estudis previs concorden amb els resultats més recents de no correlació significativa amb la SI (Tsutsumi et al., 2007), exceptuant l'estudi de Ostry et al. (2007) que va trobar que baixes demandes de la feina a una mostra de treballadors de serradores s'associava a DS.

Aquestes discrepàncies que es troben comparant els resultats dels diferents estudis poden ser degudes a diferències en el tipus de qüestionaris utilitzats, al grau de severitat de la SI, a no haver ajustat els resultats a factors de confusió importants com la salut mental i a diferències en els períodes de temps observats i en el control sobre els canvis produïts durant aquest temps. També cal tenir en compte que els estudis analitzats han estat realitzats a diferents països on els contextos socials i culturals són diferents (Xiao et al.,

2017). A més, alguns han utilitzat mostres de treballadors/es provinents de diferents sectors de treball mentre que d'altres s'han limitat a poblacions de treballadors/es concretes, factor que també pot ser causant de les diferències trobades entre els resultats del estudis.

Una vegada es coneixen els possibles FFRR per la SI, cal entendre com es podrien relacionar aquestes variables, és a dir, com es podria explicar la relació entre els diferents estressors de la feina i la SI. Començant pel *mobbing*, una de les propostes fetes parteix de la idea d'aquest com una forma d'exclusió social. Així doncs, ser la víctima d'assetjament al lloc de feina pot generar una percepció d'aïllament social. Aquest element, segons la ITS, pot indicar l'existència d'una percepció de pertinença frustrada, la qual pot derivar en desig de suïcidi, és a dir, en ideacions suïcides (Milner et al., 2016; Nielsen et al., 2015). Partint d'aquesta idea de que l'experiència de ser atacat intencionadament per altres pot produir sentiments d'aïllament i desconexió, Brailovskaia, Ujma, Friedrich & Teismann (2020) varen estudiar si el constructe TB actuava de mediador entre el *bullying* i la SI. Els resultats donaren suport a la ITS, mostrant que si l'assetjament duu a la persona a pensar que no és part d'un grup que ell valora és probable que aparegui la SI.

Segons aquests resultats, i en consonància amb el Model de Vulnerabilitat-Estrès del Suïcidi, el suport social podria disminuir la probabilitat de conductes suïcides d'aquelles persones que estan sota FFRR (Lopez-Castroman, Olié, & Courtet, 2014). És a dir, el suport social podria minvar la relació entre el *mobbing* i la SI perquè combatria la percepció de TB i disminuiria el malestar. En aquest sentit, estudis fets suggereixen que la confiança percebuda en el/la cap, com una forma de suport social, pot alleujar els efectes negatius de l'assetjament sobre la salut (Bell, Street, & Stafford, 2014). Malauradament, els resultats de l'estudi de Griffith (2019), on posa a prova el paper que pot jugar el suport social donat pel cap o la cap d'unitats militars als seus i les seves soldats, mostren que aquesta variable no té un efecte moderador a la relació entre l'assetjament sexual a la feina i les conductes suïcides. Aquests resultats contradictoris destaquen la importància de seguir estudiant l'efecte que pot tenir el suport social, provinent de diferents persones, davant situacions de *mobbing*.

Griffith (2019), aprofundint una mica més en la relació entre l'assetjament i la SI, proposa que l'assetjament pot precipitar estats emocionals negatius i distorsions cognitives respecte de la relació d'un mateix amb els altres. Aquests poden derivar a sentiments de desemparament (a causa de la falta de vincles socials positius) i de desesperança (conseqüència d'una percepció errònia de que la situació no millorarà mai) considerats clau per desenvolupar el desig de suïcidi, segons la ITS (Van Orden et al., 2010). Xiao et al. (2017) donen una explicació similar englobant tots els estressors de la feina; proposen que la càrrega que suposa estar permanentment sota condicions adverses a la feina podria promoure l'aparició de sentiments de desesperança que podrien derivar en una actitud de rendició i possiblement a conductes de suïcidi a llarg termini.

Els estats emocionals que apareixen com a conseqüència de la situació de *mobbing*, o d'altres condicions de treball adverses, poden provocar un deteriorament de la salut mental (Milner et al., 2017). Existeixen evidències del paper predictor que juguen els estressors psicosocials de la feina sobre un posterior desenvolupament de trastorns de salut mental (Stansfeld & Candy, 2006). A més, Park et al. (2019) trobaren que els símptomes del Trastorn d'Estrès Posttraumàtic (TEPT) i del Trastorn Depressiu (TD) eren els factors més fortament relacionats amb la SI, per sobre de característiques demogràfiques i ocupacionals. Una possible explicació de l'aparició de símptomes de depressió és que l'estrès crònic que se'n deriva d'aquestes condicions de la feina alteri l'eix hipotalàmic, pituïtari, adrenal (Siegrist, 2008).

D'aquests resultats presentats prèviament es podria derivar la hipòtesi de que la relació entre els estressors de la feina i la SI passa per la presència de trastorns de salut mental. No obstant, al mateix estudi, Park et al. (2019) mostraren que els factors ocupacionals es trobaven associats amb la SI, controlant els efectes dels símptomes del TEPT i del TD. De manera similar, un altre estudi va trobar correlacions positives significatives entre estressors ocupacionals i conductes suïcides, controlant els símptomes de depressió (Stanley et al., 2018). Llavors, l'associació entre SI i condicions adverses de la feina no ocorre només en presència de trastorns de salut mental (Park et al., 2019).

La ITS també proposa l'exposició a esdeveniments dolorosos i negatius com un antecedent de la SI ja que aquestes vivències podrien conduir a la superació de l'instint d'autoconservació. Aquesta també podria ser una via per explicar la relació entre el *bullying* a la feina i la SI (Milner et al., 2016; Nielsen et al., 2015), encara que la teoria postula que l'exposició ha de ser a dolor físic i el *mobbing* habitualment no implica agressió física.

Una via per fer front als estressors de la feina i prevenir la SI podria ser l'adquisició o l'entrenament de recursos d'afrontament, ja que alguns resultats mostren que la disminució dels recursos d'afrontament augmenta l'efecte negatiu dels estressors de la tasca sobre la SI apareguda recentment (Xiao et al., 2017). La tolerància a l'angoixa és un d'aquests recursos que s'ha trobat que té un efecte moderador a la relació entre els estressors de la feina i la SI (Stanley et al., 2018).

Aquests resultats, tot i que a la pràctica són molt esperançadors ja que la tolerància a l'angoixa es pot entrenar amb intervencions terapèutiques, no concorden amb la ITS (Stanley et al., 2018). Aquesta teoria proposa que una major tolerància a l'angoixa incrementa la capacitat de suïcidar-se, la qual és una condició necessària però no suficient per dur a terme SA (Van Orden et al., 2010). Aquesta relació proposada per la ITS compta amb suport de la recerca (Anestis & Joiner, 2012). Així doncs, cal que quedin clares dues idees: (1) la importància de distingir entre SI i SA, perquè la tolerància a l'angoixa podria protegir del desig de suïcidari i, alhora, incrementar la capacitat de suïcidar-se i (2) centrar-se en trobar estratègies sanes per mitigar l'angoixa en comptes d'intentar suportar-la.

Un aspecte important que no es pot perdre de vista és que, tot i les explicacions proposades en base a les correlacions que s'han trobat als estudis transversals analitzats, res assegura que primer apareguin les condicions adverses a la feina i posteriorment la SI. Llavors, també es podrien donar relacions inverses a les postulades fins ara. Així doncs, els/les treballadors/es amb SI podrien reportar condicions de feina menys favorables perquè l'angoixa que senten els fa avaluar l'ambient de feina més negativament (Nielsen & Einarsen, 2012). Una altra explicació plausible, centrada únicament en el *bullying*, seria que

els/les treballadors/es perceben conductes agressives perquè el seu estat psicològic els crea sentiments adversos cap els/les companys/es i supervisors/es (Einarsen, 1999).

En el cas concret del *mobbing*, l'estudi longitudinal de Nielsen et al. (2015) ens mostra com aquest està associat significativament amb la posterior aparició de la SI, i, per tant, es podrien mantenir els postulats de la ITS. De la mateixa manera, Xiao et al. (2017) en el seu estudi longitudinal, mostren com la sobrecàrrega de rol, l'adequació del rol i el risc d'accident incrementen la probabilitats d'aparició de SI. Però, per la resta de condicions de la feina analitzades, hi ha una manca d'estudis longitudinals que en puguin assegurar aquesta relació temporal que s'ha plantejat prèviament a la discussió.

Conclusió

Amb l'anàlisi dels resultats obtinguts en aquests estudis, queda clar que les condicions de feina estan lligades a les conductes suïcides. Llavors, és necessari seguir investigant aquestes relacions, així com també les possibles variables mediadores d'aquestes associacions. A més, cal posar a prova les diferents teories proposades per explicar el vincle entre les condicions de feina adverses i les conductes suïcides per tal de poder entendre les bases d'aquestes associacions i així poder crear programes de prevenció de les conductes suïcides a les organitzacions.

A l'hora de plantejar aquestes futures investigacions cal tenir en compte les limitacions més presents en els estudis ja realitzats, per així poder superar-les i aconseguir resultats més fiables.

Una de les limitacions que s'ha trobat a gairebé tots els estudis deriva de l'ús de qüestionaris auto-informats. L'ús d'aquestes eines de recollida d'informació va lligat a possibles biaixos de memòria (*recall biases*) i a l'obtenció de respostes poc exactes i precises (Park et al., 2019; Stanley et al., 2018; Xiao et al., 2017). A més, les respostes als qüestionaris es poden veure influïdes per la personalitat i la sensibilitat de la persona, factors que poden estar esbiaixant els resultats (Milner et al., 2017; Milner et al., 2016). Per això, de cara a futur la utilització d'entrevistes estandarditzades permetria obtenir una

informació més detallada i precisa (Park et al., 2019) i detectar aquests factors de personalitat que queden ocults als qüestionaris auto-informats.

Un altre aspecte que ha afectat a 5 dels 7 estudis deriva d'haver utilitzat un disseny transversal. Aquest tipus d'estudis no permeten extreure relacions causals entre les variables analitzades (Griffith, 2019; Milner et al., 2017; Milner et al., 2016; Park et al., 2019; Stanley et al., 2018) i limiten els resultats a parlar de probabilitats. Llavors, alguns/es autors/es proposen seguir la investigació en aquest àmbit fent estudis longitudinals, els quals permeten estar relativament segurs de la direcció de les associacions trobades (Nielsen et al., 2015).

La manera en que s'estudia la variable resposta, en aquest cas la SI o les conductes suïcides en general, també és un factor important a considerar. Així doncs, no és el mateix demanar per la presència de SI al llarg de la vida, durant els darrers dos anys o l'aparició d'aquesta després d'haver estat treballant en una feina durant uns anys. Controlar el moment d'aparició de les conductes suïcides serà clau per poder parlar de FFRR per a l'aparició d'aquestes (Park et al., 2019).

Alguns/es autors/es també han manifestat les limitacions dels seus estudis derivades de no haver controlat factors de confusió, tals com esdeveniments vitals rellevants o la desesperança, que poden haver afectat als resultats (Nielsen et al., 2015; Xiao et al., 2017). Així mateix, la utilització de mostres de treballadors/es molt concretes (bombers, treballadors/es d'empreses petrolieres, soldats) impossibilita la generalització dels resultats i en dificulta la comparació d'aquests (Griffith, 2019; Park et al., 2019; Stanley et al., 2018; Xiao et al., 2017). Tenint en compte aquestes limitacions, les futures investigacions haurien d'aplicar un control rígid sobre els factors de confusió existents i tenir cura de les comparacions de resultats atenent a les característiques de les mostres utilitzades.

Un aspecte clau a tenir present és el tipus d'informació que s'està demanant als participants. Confessar la vivència d'esdeveniments relacionats amb el *mobbing* i la SI pot causar sentiments de vergonya o culpa (Nielsen et al., 2015). A més, en alguns casos, pot

aparèixer la por de que si manifesten SI o símptomes psiquiàtrics, tot i que l'anonimat estigui assegurat, això pugui tenir repercussions professionals (Stanley et al., 2018; Sterud et al., 2008). Ambdues circumstàncies, bastant difícils de superar, podrien causar biaixos de report (*report biases*) .

Així doncs, pràcticament tots/es els/les autors/es coincideixen en la necessitat de treballar en estudis longitudinals per conèixer si aquelles variables que mostren una associació amb les conductes suïcides podrien considerar-se FFRR per aquestes. Una vegada demostrada la relació positiva entre la presència d'una condició de la feina i la posterior aparició de conductes suïcides, com és el cas del *mobbing*, caldrà investigar què explica aquesta relació i treballar en polítiques i mesures preventives a les organitzacions per evitar la presència d'aquests factors estressors de la feina.

Referències bibliogràfiques

- Anestis, M. D., & Joiner, T. E. (2012). Behaviorally-indexed distress tolerance and suicidality. *Journal of Psychiatric Research*, 46(6), 703-707.
<https://doi.org/10.1016/j.jpsychires.2012.02.015>
- Bell, M. E., Street, A. E., & Stafford, J. (2014). Victims' Psychosocial Well-Being After Reporting Sexual Harassment in the Military. *Journal of Trauma and Dissociation*, 15(2), 133-152. <https://doi.org/10.1080/15299732.2014.867563>
- Brailovskaia, J., Ujma, M., Friedrich, S., & Teismann, T. (2020). Thwarted Belongingness and Perceived Burdensomeness Mediate the Association between Bullying and Suicide Ideation. *Crisis*, 41(2), 136-140. <https://doi.org/10.1027/0227-5910/a000596>
- Crosby, A., Ortega, L., & Melanson, C. (2011). *Self-directed violence surveillance; uniform definitions and recommended data elements*. Atlanta (GA).
- Einarsen, S. (1999). The nature and causes of bullying at work. *International Journal of Manpower*, 20(1-2), 16-27. <https://doi.org/10.1108/01437729910268588>
- Fridner, A., Belkić, K., Minucci, D., Pavan, L., Marini, M., Pingel, B., ... Schenck-Gustafsson, K. (2011). Work environment and recent suicidal thoughts among male university

- hospital physicians in Sweden and Italy: The Health and Organization among University Hospital Physicians in Europe (HOUPE) study. *Gender Medicine*, 8(4), 269-279. <https://doi.org/10.1016/j.genm.2011.05.009>
- Griffith, J. (2019). The Sexual Harassment–Suicide Connection in the U.S. Military: Contextual Effects of Hostile Work Environment and Trusted Unit Leaders. *Suicide and Life-Threatening Behavior*, 49(1), 41-53. <https://doi.org/10.1111/sltb.12401>
- Kessler, R. C., Berglund, P., Borges, G., Nock, M., & Wang, P. S. (2005). Trends in Suicide Ideation, Plans, Gestures, and Attempts in the United States, 1990-1992 to 2001-2003. *Journal of the American Medical Association*, 293(20), 2487-2495. <https://doi.org/10.1001/jama.293.20.2487>
- Klonsky, E., & May, A. M. (2014). Differentiating Suicide Attempters from Suicide Ideators: A Critical Frontier for Suicidology Research. *Wiley Online Library*, 44(1), 1-5. <https://doi.org/10.1111/sltb.12068>
- Kral, M. J. (2010). Review of «Why people die by suicide?» *Transcultural Psychiatry*, 515-518. <https://doi.org/10.1177/1363461510378830>
- Lew, B., Chistopolskaya, K., Liu, Y., Talib, M. A., Mitina, O., & Zhang, J. (2020). Testing the Strain Theory of Suicide - The Moderating Role of Social Support. *Crisis*, 41(2), 82-88. <https://doi.org/10.1027/0227-5910/a000604>
- Lopez-Castroman, J., Olié, E., & Courtet, P. (2014). Stress and Vulnerability: A Developing Model for Suicidal Risk. En *Suicide: Phenomenology and Neurobiology* (p. 87-100). Springer, Cham. <https://doi.org/10.1007/978-3-319-09964-4>
- Milner, A., Currier, D., LaMontagne, A. D., Spittal, M. J., & Pirkis, J. (2017). Psychosocial job stressors and thoughts about suicide among males: a cross-sectional study from the first wave of the Ten to Men cohort. *Public Health*, 147, 72-76. <https://doi.org/10.1016/j.puhe.2017.02.003>
- Milner, A., Page, K., Spencer-Thomas, S., & LaMontagne, A. D. (2015). Workplace suicide prevention: A systematic review of published and unpublished activities. *Health Promotion International*, 30(1), 29-37. <https://doi.org/10.1093/heapro/dau085>

- Milner, A., Page, K., Witt, K., & LaMontagne, A. (2016). Psychosocial Working Conditions and Suicide Ideation: Evidence from a Cross-Sectional Survey of Working Australians. *Journal of Occupational and Environmental Medicine*, 58(6), 584-587.
<https://doi.org/10.1097/JOM.0000000000000700>
- Miranda, R., Ortin, A., Scott, M., & Shaffer, D. (2014). Characteristics of suicidal ideation that predict the transition to future suicide attempts in adolescents. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 55(11), 1288-1296. <https://doi.org/10.1111/jcpp.12245>
- Nielsen, M. B., & Einarsen, S. (2012). Outcomes of exposure to workplace bullying: A meta-analytic review. *Work and Stress*, 26(4), 309-332.
<https://doi.org/10.1080/02678373.2012.734709>
- Nielsen, M. B., Nielsen, G. H., Notelaers, G., & Einarsen, S. (2015). Workplace bullying and suicidal ideation: A 3-wave longitudinal Norwegian study. *American Journal of Public Health*, 105(11), e23-e28. <https://doi.org/10.2105/AJPH.2015.302855>
- Nock, M. K., Deming, C. A., Fullerton, C. S., Gilman, S. E., Goldenberg, M., Kessler, R. C., ... Ursano, R. J. (2013). Suicide among soldiers: A review of psychosocial risk and protective factors. *Washington School of Psychiatry*, 76(2), 97-125.
<https://doi.org/10.1521/psyc.2013.76.2.97>
- Nock, M. K., Kessler, R. C., & Franklin, J. C. (2016). Risk Factors for Suicide Ideation Differ From Those for the Transition to Suicide Attempt: The Importance of Creativity, Rigor, and Urgency in Suicide Research. *Wiley Online Library*, 23(1), 31-34.
<https://doi.org/10.1111/cpsp.12133>
- Ostry, A., Maggi, S., Tansey, J., Dunn, J., Hershler, R., Chen, L., ... Hertzman, C. (2007). The impact of psychosocial work conditions on attempted and completed suicide among western Canadian sawmill workers. *Scandinavian journal of public health*, 35(3), 265-271. <https://doi.org/10.1080/14034940601048091>
- Park, H., Kim, J. I., Min, B., Oh, S., & Kim, J. H. (2019). Prevalence and correlates of suicidal ideation in Korean firefighters: A nationwide study. *BMC Psychiatry*, 19, 1-10.
<https://doi.org/10.1186/s12888-019-2388-9>

- Schneider, B., Grebner, K., Schnabel, A., Hampel, H., Georgi, K., & Seidler, A. (2011). Impact of employment status and work-related factors on risk of completed suicide. A case-control psychological autopsy study. *Psychiatry Research, 190*(2-3), 265-270. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2011.07.037>
- Siegrist, J. (2008). Chronic psychosocial stress at work and risk of depression: Evidence from prospective studies. *European Archives of Psychiatry and Clinical Neuroscience, 258*, 115. <https://doi.org/10.1007/s00406-008-5024-0>
- Silverman, M. M., Berman, A. L., Sanddal, N. D., O'Carroll, P. W., & Joiner, T. E. (2007). Rebuilding the Tower of Babel: A Revised Nomenclature for the Study of Suicide and Suicidal Behaviors Part 1: Background, Rationale, and Methodology. *Suicide and Life-Threatening Behavior, 37*(3), 248-263. <https://doi.org/10.1521/suli.2007.37.3.248>
- Stanley, I. H., Boffa, J. W., Smith, L. J., Tran, J. K., Schmidt, N. B., Joiner, T. E., & Vujanovic, A. A. (2018). Occupational stress and suicidality among firefighters: Examining the buffering role of distress tolerance. *Psychiatry Research, 266*, 90-96. <https://doi.org/10.1016/j.psychres.2018.05.058>
- Stansfeld, S., & Candy, B. (2006). Psychosocial work environment and mental health—a meta-analytic review. *Scandinavian Journal of Work, Environment & Health, 32*(6), 443-462. <https://doi.org/10.5271/sjweh.1050>
- Sterud, T., Hem, E., Lau, B., & Ekeberg, Ø. (2008). Suicidal Ideation and Suicide Attempts in a Nationwide Sample of Operational Norwegian Ambulance Personnel. *Journal of Occupational Health, 50*(5), 406-414. <https://doi.org/10.1539/joh.L8025>
- Takada, M., Suzuki, A., Shima, S., Inoue, K., Kazukawa, S., & Hojoh, M. (2009). Associations between lifestyle factors, working environment, depressive symptoms and suicidal ideation: A large-scale study in Japan. *Industrial Health, 47*(6), 649-655. <https://doi.org/10.2486/indhealth.47.649>
- Ten Have, M., De Graaf, R., Van Dorsselaer, S., Verdurmen, J., Van't Land, H., Vollebergh, W., & Beekman, A. (2009). Incidence and course of suicidal ideation and suicide attempts in the general population. *Canadian Journal of Psychiatry, 54*(12), 824-833.

<https://doi.org/10.1177/070674370905401205>

Tsutsumi, A., Kayaba, K., Ojima, T., Ishikawa, S., Kawakami, N., Hashimoto, A., ...

Nakamura, Y. (2007). Low control at work and the risk of suicide in Japanese men: A prospective cohort study. *Psychotherapy and Psychosomatics*, 76(3), 177-185.

<https://doi.org/10.1159/000099845>

Van Orden, K. A., Witte, T. K., Cukrowicz, K. C., Braithwaite, S. R., Selby, E. A., & Joiner, T.

E. (2010). The Interpersonal Theory of Suicide. *Psychological Review*, 117(2), 575-600. <https://doi.org/10.1037/a0018697>

Wagner, B. M. (1997). Family risk factors for child and adolescent suicidal behavior.

Psychological Bulletin, 121(2), 246-298. <https://doi.org/10.1037/0033-2909.121.2.246>

Xiao, J., Guan, S., Ge, H., Tao, N., Zhang, Y., Jiang, Y., ... Lian, Y. (2017). The impact of changes in work stressors and coping resources on the risk of new-onset suicide ideation among Chinese petroleum industry workers. *Journal of Psychiatric Research*, 88, 1-8. <https://doi.org/10.1016/j.jpsychires.2016.12.014>